

Biilage C 9 bij de VreemdelingencirculaireBijstand aan vreemdelingenA. De Algemene Bijstandwet van 13 juni 1963 (Stb. 284)Artikel 1

1. Aan iedere Nederlander, die hier te lande in zodanige omstandigheden verkeert of dreigt te geraken, dat hij niet over de middelen beschikt om in de noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien, wordt bijstand verleend door burgemeester en wethouders,

2. De bijstand wordt afgestemd op de omstandigheden en mogelijkheden van persoon en gezin, alsmede op het betoonde besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan. Hij is erop gericht de persoon zo mogelijk in staat te stellen zelfstandig in zijn bestaan te voorzien.

3. Wij bepalen bij algemene maatregel van bestuur tot welk bedrag ten minste moet zijn voorzien in bepaalde noodzakelijke kosten van het bestaan.

Toelichting: De wet beoogt allereerst te voorzien in de noodzakelijke bijstand aan hier te lande verblijvende Nederlanders. Ingevolge art. 82 & bijstand worden verleend aan Nederlanders, die zich buitenslands bevinden en, ingevolge art. 84 aan vreemdelingen die zich in Nederland bevinden.

De Algemene **Maatregel** van Bestuur ter uitvoering van artikel 1, derde lid, is vervat in het Besluit van 21 december 1964, nr. 16 (Stb. nr. 552).

Artikel 5

1. Aan echtelieden, aan echtelieden met hun minderjarige kinderen, aan een man met zijn minderjarige kinderen of aan een vrouw met haar minderjarige kinderen, wordt de bijstand als gezinsbijstand verleend.

2. Met minderjarige kinderen van de echtelieden worden gelijkgesteld die van één van hen.

j. Bij het verlenen van gezinsbijstand wordt rekening gehouden met de wettelijke aanspraken op onderhoud of vruchtgenot bestaande tussen de betrokken personen.

- toelichting: -

toelichting: De wet maakt onderscheid tussen bijstand aan een persoon en gezinsbijstand.

Artikel 14,

Bijstand aan een persoon wordt verleend door burgemeester en wethouders van de gemeente **waar** hij zich bevindt.

toelichting: Dit artikel bepaalt het "**domicilie** van bijstand", in de gevallen waarin deze aan een persoon wordt verleend.

Artikel 15,

Gezinsbijstand wordt verleend door burgemeester en wethouders van de gemeente, waar de man of vader zich bevindt. Ontbreekt hij of **heeft de** gezinsbijstand niet **mede** op hem betrekking, dan wordt de bijstand verleend door burgemeester en wethouders van de **gemeente** waar de moeder zich bevindt.

toelichting: Dit artikel bepaalt het "domicilie van bijstand" in de gevallen waarin van gezinsbijstand sprake is.

Artikel 84.

1. Aan een vreemdeling, die zich in Nederland bevindt, kan bijstand worden verleend ou dezelfde voet, als ware hij een Nederlander.

2. De voorzieningen van hoofdstuk III staan echter slechts open voor vreemdelingen, aan wie zij bij verdrag zijn toegekend. Wordt aan een ^D andere vreemdeling bijstand geweigerd in strijd met een in het algemeen rechtsbewustzijn levend beginsel van behoorlijk bestuur, dan kunnen Wij beslissen, dat hem bijstand moet worden verleend.

toelichting: Het slot van het eerste lid heeft uiteraard **slechts** betrekking op de te verlenen bijstand en impliceert **niet** dat aan de vreemdeling die gedurende zijn verblijf in Nederland bijstand behoeft, het verdere **verblijf** niet zou kunnen worden ontzegd op grond van het niet beschikken over middelen van bestaan. In het tweede lid maakt de wet onderscheid tussen **verdragsvreemdelingen** en andere vreemdelingen. Aan

eerstgenoemden, met name onderdanen van een van de staten welke zijn aangesloten bij het Europees Verdrag betreffende sociale en medische bijstand, zijn de "voorzieningen van hoofdstuk III" toegekend: dit zijn de voorzieningen welke **openstaan** tegen de beschikking op het verzoek **om** bijstand, of tegen de wijze van uitvoering van het besluit van burgemeester en wethouders (**t.w.** een bij hen in te dienen **bezwaarschrift**), en voorts schriftelijk beroep bij gedeputeerde staten van de beschikking van burgemeester en wethouders op het bezwaarschrift. Zowel deze laatsten als de indiener van het bezwaarschrift **kunnen** van de uitspraak van gedeputeerde staten in beroep gaan bij de Kroon. Ingeval bijstand **onverwijld** moet worden verleend kan de voorzitter van gedeputeerde staten desgevraagd bij wijze van voorlopige voorziening beslissen dat bijstand moet worden verleend. **Met** de toekenning van deze voorzieningen zijn derhalve de aanspraken van verdragsvreemdelingen, al ware zij Nederlanders, erkend.

Ten aanzien van andere vreemdelingen draagt de verlening van bijstand een facultatief karakter, doch **de** Kroon kan de beslissing waarbij hen bijstand wordt geweigerd, **teniet** doen.

88: 10/10

10/10

B. De Rijksbijdrageregeling Vreemdelingen (Ned. Stort. 1965 nr.130)

samenwerking
tussen vreem-
delingendienst
en de gemeen-
telijke soci-
ale dienst

De tekst van deze regeling, alsmede van de daarbij behorende toe-
lichting, is hieronder opgenomen.

Ter nadere toelichting zij er nog de aandacht op gevestigd dat
de gemeenten, ingevolge art. 6 van de regeling, verplicht zijn
aan de Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk
een staat van inlichtingen te zenden ter verkrijging van een Rijks-
bijdrage in de kosten van de aan vreemdelingen te verlenen bij-
stand. Vraag 10 van deze Staat, luidende: "Is het verblijf van de
aanvrager naar het oordeel van de vreemdelingenpolitie door het
bevoegde gezag aanvaard?" zal voor de gemeente aanleiding zijn
terzake inlichtingen in te winnen bij het hoofd van plaatselijke
politie. Deze dient de gemeente desgevraagd nauwkeurig in te
lichten omtrent het karakter van het verblijf van de vreemdeling
in kwestie. Indien het bijvoorbeeld de vreemdeling slechts is
toegestaan in Nederland te verblijven, hangende de beslissing op
een verzoek om verlening, of om verlenging van de geldigheidsduur,
van een vergunning tot verblijf, dan wel in afwachting van de mo-
gelijkheid van zijn uitzetting, dient ook hiervan mededeling te
worden gedaan aan de gemeente.

Anderzijds kan het voorkomen dat het hoofd van plaatselijke poli-
tie eerst door een verzoek van de gemeente om inlichtingen omtrent
het verblijf van een vreemdeling die een verzoek om bijstand heeft
ingediend, op de hoogte komt van het feit dat deze vreemdeling
zonder voldoende middelen van bestaan in zijn gemeente verblijft.
Hij zal dan de mogelijkheid dienen te overwegen van een beëindi-
ging van het verblijf van deze vreemdeling op grond van art. 12,
aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet. Het verdient aanbeve-
ling dat het hoofd van plaatselijke politie, bekend met het ver-
trek uit ons land van een vreemdeling die bijstand genoot, daar-
van mededeling doet aan de gemeente, die de bijstand verleende,
zulks teneinde frauduleuze inning door volmachthebbers te voorkomen.

tekst Rijks-
bijdragerege-
ling Vreemde-
lingen (be-
schikking
Staatssecretaris
G.R.M.
van 9 juli
1965)

Par. I. Algemene bepalingen.

Artikel 1.

Voor de toepassing van deze regeling wordt verstaan onder:

- | | |
|-------------------|--|
| a. de Minister | de Minister van Cultuur, Recreatie en
Maatschappelijk Werk ; |
| b. de vreemdeling | : degene, die niet de Nederlandse nationali-
teit bezit met uitzondering van: |

1. do staatloze, die voorheen de Nederlandse nationaliteit heeft bezeten;
 2. de vreemdeling **tevens** woonwagenebewoner;
- c. de vluchteling : de vreemdeling, die door de **Minister** van Justitie **als** vluchteling is toegelaten;
- d. bijstand : bijstand op grond van de **Algemene Bijstandswet**, met uitzondering van bijstand verleend volgens een **rijksgroepsregeling** als bedoeld in artikel 11 **dier wet**.

Par, II, De bijdrage.

Artikel 2.

1. In de kosten vnn bijstand aan **vreemdelingen** kan aan de gemeenten een bijdrage worden verstrekt.
2. Hebben de in het vorige lid bedoelde kosten **betrekking** op een gezin, waarvan een of **meer gezinsleden** de Nederlandse nationaliteit bezitten, dan kan slechts **een** bijdrage worden verstrekt in dat **deel** der kosten dat **aan** de Riet-Nederlandse gezinsleden ten goede is gekomen.

Artikel j.

1. Do bijdrage bedoeld in artikel 2 kan worden verstrekt voor de duur van ten hoogste vijf jaren, te rekenen van de datum van aankomst in Nederland.
2. De **in het** vorige lid bedoelde termijn bedraagt ten **hoogste** tien **jaren**, indien het betreft een vreemdeling die in Nederland is gekomen na het bereiken van de leeftijd van vijf en vijftig jaar of indien het betreft een vluchteling.

Artikel 4.

De bijdrage in de kosten van bijstand bedraagt, indien het betreft

- a. een vreemdeling **75%**
- b. een vluchteling **100%** gedurende de eerste vijf jaren en **75%** gedurende de daarop volgende vijf **jaren**.

Artikel 5.

1. De bijdrage kan worden verstrekt, indien
 - a. de bijstand betrekking heeft op een vreemdeling die krachtens een verdrag met andere landen hier te lande aanspraak kan doen gelden op bijstand;
 - b. de bijstand betrekking heeft op een vreemdeling niet vallende onder a, ten aanzien van wie gebleken is dat hij geen of niet in voldoende mate hulp ontvangt vanwege zijn land en tegen zijn repatriëring uit humanitaire overwegingen bezwaren bestaan;
 - c. de bijstand betrekking heeft op kosten van repatriëring welke heeft plaatsgehad in overconstemming met de vreemdelingenpolitiek. Heeft de repatriëring betrekking op een vreemdeling, die verpleging of verzorging in een inrichting behoeft, dan dient daartoe vooraf de instemming van de Minister te zijn verkregen.
2. De bijdrage in de bijstand, bedoeld in het vorige lid, wordt slechts verleend indien de bestaande garantieverklaringen met betrekking tot de kosten van het bestaan zijn geëffectueerd, dan wel pogingen daartoe zijn gedaan.

Par. III. Voorwaarden tot het verkrijgen van een bijdrage.

Artikel 6.

Ter verkrijging van een bijdrage is de gemeente verplicht

- a. aan de Minister een staat van inlichtingen in drievoud te zenden overeenkomstig het model opgenomen in de bijlage van deze regeling,^{*)} zodra voor de eerste maal besloten is bijstand te verlenen en vervolgens bij voortduring van de bijstand éénmaal per kalenderjaar;
- b. aan de daartoe door of namens de Minister aangewezen ambtenaren alle gevraagde bescheiden te tonen en inlichtingen te verstrekken, welke dezen voor een juiste toepassing van de regeling nodig achten.

Artikel 7.

In de kosten van bijstand verleend in de vorm van een éénmalige

r) niet opgenomen

uitkering, die een bedrag van f 500,-- te boven gaat, kan de bijdrage slechts worden verstrekt, indien en voor zover de Minister zich vooraf daartoe bereid heeft verklaard, of de bijstand in beroep door de Kroon is verleend.

Artikel 8.

In de kosten van bijstand aan een vreemdeling wiens verblijf door het bevoegde gezag niet of niet langer is aanvaard, kan slechts een bijdrage worden verstrekt na voorafgaande goedkeuring van de Minister,

Artikel 9.

De gemeente is verplicht de ontvangsten verkregen door toepassing van hoofdstuk IV, paragraaf j, van de Algemene Bijstandswet, dan wel uit hoofde van garantieverklaringen of geldleningen, naar evenredigheid van de reeds verstrekte bijdrage, met het Ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Berke te verrekenen.

Par. N. Slot- en overgangsbepalingen.

Artikel 10.

Indien bijzondere omstandigheden hiertoe aanleiding geven, kan de Minister van deze regeling afwijken.

Artikel 11.

De circulaire van de Minister van Binnenlandse Zaken van 12 augustus 1938, nr. 8809, Afd. "A", betreffende ondersteuning en uitlevering van behoeftige vreemdelingen en de circulaires van de Minister van 28 december 1957, nr. 45420 en van 9 januari 1959, nr. U 59259, afd. B.M.Z./D, betreffende de nazorg aan Hongaarse vluchtelingen, worden ingetrokken, met dien verstande dat de reeds verleende ^{en} machtiging tot declareren tot uiterlijk 1 januari 1970 blijven gehandhaafd.

- Artikel 12. -

Artikel 12.

1. Deze regeling kan worden **aangehaald** als **Rijksbijdrageregeling Vreemdelingen**.
2. Zij **tredt** in werking net ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van de Nederlandse **Staatscourant**, waarin zij zal worden geplaatst en werkt terug tot 1 januari 1969.

toelichting
Rijksbijdrage-
regeling
Vreemdelingen

Algemeen

De R.V.B. vervangt de circulaire van de Minister van Binnenlandse Zaken van 12 augustus 1938, nr. 8809, Afd. "A".

Voor de toepassing van de **Algemene Bijstandswet** (art. 84) kunnen de hier te lande verblijvende **vreemdelingen** worden onderscheiden in:

- a, hen, die tevens **onderdaan** zijn van één der landen waarmede Nederland een verdrag inzake bijstand heeft gesloten, alsmede de vluchtelingen;
- b. de overige **vreemdelingen**.

Ad a. Verkeren de **onder a.** bedoelde personen in behoeftige omstandigheden dan kunnen zij voor het **verkrijgen** van bijstand met Nederlanders worden gelijkgesteld. Van de bestaande verdragen op dit terrein en op het terrein van de sociale zekerheid is het **Europees Verdrag** betreffende sociale- en medische bijstand van 11 december 1953 (**Trb.** 1954, nr. 200) wel het voornaamste.

De hierbij aangesloten landen, die het verdrag hebben **+geratificeerd** zijn: België, Berlijn (**Land**), Denemarken, Duitsland (**Bondsrepubliek**), Frankrijk, Griekenland, Groot Brittannië, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, **Saargebied**, IJsland en Zweden.

ad b. Vat de overige vreemdelingen betreft, voor zover zij een nationaliteit hebben, zal, zoals in de **Memorie van Toelichting** op de **Algemene Bijstandswet** wordt medegedeeld, het verlenen van bijstand **meer** op de weg liggen van hun Consul.

Deze vreendalingen behoren derhalve in eerste aanleg te worden verwezen naar de hier te lande gevestigde **Vertegenwoordiger** van hun land, indien althans onverwijld **bijstandverlening** niet noodzakelijk is. Deze is **immers** de **aangewezen** autoriteit om de belangen te behartigen van de onderdanen van het land, dat door hen wordt **vertegenwoordigd**. Blijft hij in gebreke, dan zullen Burgemeester en **Wethouders** dienen te beoordelen of uit humanitaire overwegingen aan de behoeftige vreendeling bijstand moet worden verleend.

Wordt in deze gevallen tot het verlenen van bijstand overgegaan, dan is het uiteraard gewenst om in **overleg** met de plaatselijke vreemdelingenpolitie en zo nodig met het **Ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk** na te gaan, of repatriëring van de betrokkene ware te bevorderen.

Zoals bekend, kunnen aan de toelating van vreemdelingen in Nederland ten aanzien van de voorziening in de kosten van het bestaan door de **Minister** van Justitie voorwaarden worden gesteld, o.a. dat een hier te lande gevestigde persoon of instelling zich tegenover de overheid garant stelt voor alle kosten welke uit het verblijf van de vreemdeling in Nederland voortvloeien. Het **vreemdelingenbeleid** en wat hiermede samenhangt is op de eerste plaats een aangelegenheid van de **Rijks-overheid**.

De **gemeenten** zijn echter in vele gevallen, wanneer de hier te lande verblijvende vreemdelingen bijstand behoeven, gehouden de nodige bijstand te verlenen en de **hieraan** verbonden **kosten** te dragen. Het is daarom billijk dat van rijkswege **terzake** een financiële tegemoetkoming aan de gemeenten wordt verstrekt, althans gedurende de **eerste** jaren van het verblijf van de **vreemdeling** in Nederland.

Het lijkt echter niet noodzakelijk het verstrekken van een rijksbijdrage in de kosten van bijstand aan vreemdelingen gedurende een onbeperkt aantal jaren te laten voortduren.

Niet uit het oog mag worden verloren, dat de groep vreendelingen **die** thans hier te lande verblijft een ander **karakter** vertoont dan die **welke vóór** de oorlog in Nederland vertoefde. In verband met het tekort aan arbeidskrachten is en **wordt** nog steeds in **toenemende mate** een beroep op buitenlandse werknemers gedaan.

Deze personen kunnen gelijkelijk als de Nederlanders **aanspraak maken** op uitkeringen ingevolge de sociale zekerheid van nigrerende werknemers. Van deze personen, die een positieve bijdrage leveren aan het produktieproces, nag na een verblijf vnn enige jaren in Nederland worden aangenomen, **dat** zij voldocndo aan de Nederlandse **samenleving** zijn aangepast en **derhalve** net Nederlanders kunnen worden gelijkgesteld.

Volledigheidshalve zij hierbij nog opgenerkt, dat **krachtens** het bepaalde bij bovenbedoeld Europees Verdrag, een **vreemdeling** slechts binnen een tijdvak **van 5 jaar** kan worden **gerepatrieerd**.

Art. 1, b 2. Ten aanzien van de vreemdeling, tevens **woonwagenebowner** zijnde, kan in de kosten van bijstand uitsluitend con **bijdrage** worden verstrekt **overeenkomstig** de Rijksbijdrageregeling voor **Woonwagenebowners**.

Art. 2 Onder kosten van bijstand zijn mede begrepen de noodzakelijke uitgaven voor betaling van repatriëring van bijstnndbehoevende **vreemdelingen** voor mie het uit sociale of medische overwegingen gewenst wordt geacht dat zij terugkeren. Het declareren van de **bijdrage** en de verrekening van de in artikel 9 bedoelde **gouden** "dient te **geschieden overeenkomstig** de door de **Minister** op grond van artikel 50 van de Algemene Bijstandswet gestelde regelen.

Art. 4 Volledigheidshalve zij vermeld, dat bij toepassing van sociale regelingen waarvan de uitgaven voor een deel bij **het Rijk** subsidiabel zijn, in de resterende kosten geen bijdrage op grond van **doze** regeling kan worden verstrekt.

Art. 5, a. Voor beantwoording van de vraag, of een bepaclde vreemdeling aanspraken kan doen gelden op bijstand, kan zo nodig de tussenkomst van het **Ministerie** van Cultuur, Recreatie en **Maatschappelijk Werk** **worden** ingeroepen.

Art. 5, c. Repatriëring van een vreemdeling die zonder bestansmiddelen is, zal in het algemeen slechts mogelijk zijn, indien betrokkene nog geen vijf resp. tien jaar, in Nederland verblijf heeft gehad en humanitaire overwegingen zich hiertegen niet verzetten. Betreft het een vreemdeling, die als patiënt verzorging behoeft in een inrichting, dan zal repatriëring slechts mogelijk zijn indien tegen het ondernemen van de reis, al dan niet onder geleide van verplegend personeel, geen bezwaar bestaat van medische zijde.

Met het oog op de verdere medische verzorging in zijn land is het uiteraard gewenst dat de autoriteiten van dat land door tussenkomst van de Minister tijdig net een en ander in kennis worden gesteld voor het nemen van de nodige maatregelen. Hiervoor zijn door een aantal landen formulieren "Kennisgeving van repatriëring" vastgesteld (zie bijlage). Het overleggen van een medisch rapport is hierbij noodzakelijk.

Art. 5, 2. De plaatselijke vreemdelingen-politie en de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie kunnen gegevens verstrekken omtrent het al dan niet aanwezig zijn van garantieverklaringen. Wellicht ten overvloede zij hierbij vermeld, dat de Minister van Justitie in overleg met de Minister van Maatschappelijk Werk, tijdens de behandeling van het ontwerp-vreemdelingenwet in de Tweede Kamer der Staten-Generaal op 24 juni 1964 heeft verklaard, dat het in zijn voornemen ligt met ingang van 1 januari 1965 alle door particuliere organisaties tot hulp aan vluchtelingen vóór 1 januari 1960 afgegeven garanties te doen vervallen. Bovendien zal in de toekomst aan die organisaties slechts om garanties worden gevraagd voor een periode van niet langer dan vijf jaar. Andere garantstellers, die menen niet langer in staat te zijn de tegenover de overheid aangegane verplichtingen na te komen, kunnen bij de Minister van Justitie een verzoek indienen om gehele of gedeeltelijke ontheffing daarvan. Op deze verzoeken zal eerst worden beslist nadat door de Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk met betrekking tot de financiële draagkracht van de garantsteller advies is uitgebracht,

- Art. 7. Onder deze uitkering wordt niet verstaan hetgeen valt onder de periodieke uitkeringen voor de noodzakelijke kosten van het bestaan. In de praktijk kunnen dergelijke uitkeringen o.m. betrekking hebben op uitgaven in verband met de noodzakelijke inrichting van een woning, indien voer de eerste maal zelfstandige woonruimte is toegewezen, kosten van repatriëring, e.d. Ter voorkoming van misverstand zij erop gewezen, dat het in dit artikel opgenomen woord "vooraf" uitsluitend betrekking heeft op de bereidverklaring van de Minister een bijdrage te verstrekken in de kosten van bijstand, voor zover de gemeente deze heeft gemaakt of voornemens is ze te maken. De voorwaarde van de bereidverklaring heeft derhalve geen betrekking op het verlenen van de bijstand zelf.
- Art. 8. Met het oog op het door de Minister van Justitie te voeren vreemdelingenbeleid is het noodzakelijk dat bij het verlenen van bijstand aan een vreemdeling als bedoeld in dit artikel, vooraf overleg wordt gepleegd met de vreemdelingenpolitie. Op de staat van inlichtingen, bedoeld in artikel 6, onder n, welk stuk voor deze gevallen tevens kan dienen voor het aanvragen van een bijdrage, dient een aantekening te worden geplaatst van het oordeel van de vreemdelingenpolitie over het al dan niet rechtmatig verblijf van de vreemdeling in Nederland.
- Art. 9. Bij het Europees Verdrag van 1953 hebben de aangesloten landen zich verbonden om, voor zover hun wetten en regelingen zulks toelaten, elkander bij te staan teneinde zoveel mogelijk verhaal van de volledige kosten van bijstand te verkrijgen op derden, die financiële verplichtingen hebben jegens de persoon die bijstand heeft genoten, of personen, die verplicht zijn bij te dragen in de kosten van levensonderhoud van de betrokken persoon. Ten aanzien van de mogelijke restitutie door het land van herkomst van repatriëringskosten van vreemdelingen, indien deze kosten een bedrag van f 100,-- te boven gaan, kan de gemeente de beniddeling van het Ministerie inroepen.

Art. 10. Indien een gemeente van oordeel is dat afwijking van deze regeling, gelet op doel en aard daarvan gerechtvaardigd is, kan zij, onder overlegging van een staat van inlichtingen als bedoeld in artikel 6, onder a, zich tot de Minister wenden.

C. Europees Verdrag betreffende sociale en medische bijstand

TITEL I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Ieder der Verdragsluitende Partijen verbindt zich te waarborgen, dat onderdanen van de andere Verdragsluitende Partijen, die rechtmatig verblijf houden in enig deel van haar grondgebied, waarop dit Verdrag van toepassing is, en niet beschikkeri over voldoende middelen, gelijkelijk en onder dezelfde voorwaarden als haar eigen onderdanen recht kunnen doen gelden op sociale en medische bijstand (hierna aangeduid als "bijstand"), zoals deze is geregeld door de geldende wetgeving in dat deel van haar grondgebied.

Toelichting: Voor het begrip "rechtmatig verblijf houden" zie de artikelen 11 en 12 van dit verdrag en de daar gegeven toelichting.

De Verdragsluitende partijen worden vermeld in de Toelichting behorende bij de Rijks Bijdrageregeling Vreemdelingen. (Zie hierboven onder B)

In bepaalde gevallen is het verdrag evenwel ook van toepassing op staatlozen; zie hiervoor art. 2 onder (ii) van het Verdrag.

Artikel 2

(a) Voor de toepassing van dit Verdrag hebben de woorden "bijstand") "onderdanen", "grondgebied" en "land van herkomst" de volgende betekenis:

(i) "Bijstand" betekent met betrekking tot iedere Verdragsluitende Partij iedere bijstand, verleend krachtens de in enig deel van haar grondgebied geldende wetten en regelingen, op grond waarvan middelen van bestaan en de voor hun toestand noodzakelijke verzorging worden verschaft aan personen zonder voldoende middelen, met uitzondering van premievrije pensioenen en uitkeringen aan slachtoffers van oorlog of bezetting;

(ii) De termen "onderdanen" en "grondgebied" van een Verdragsluitende Partij hebben de betekenis, welke die Partij

- daaraan -

daaraan heeft toegekend in een tot de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa gerichte verklaring, die daarvan mededeling doet aan alle overige Verdragsluitende Partijen, met dien verstande dat een persoon, die zijn nationaliteit heeft verloren zonder hiervan vervallen te zijn verklaard en daardoor staatloos is geworden, als onderdaan behandeld zal blijven worden, totdat hij een andere nationaliteit heeft **verworven**;

(iii) "Land van herkomst" betekent het land, waarvan een persoon, die onder de bepalingen van dit Verdrag valt, onderdaan is.

(b) De wetten en regelingen, welke op het grondgebied van de Verdragsluitende Partijen van kracht zijn en waarop dit Verdrag van toepassing is, alsmede de door de Verdragsluitende Partijen gemaakte voorbeholden, zijn onderscheidenlijk opgenomen in de Bijlagen I en II.

Toelichting: De bijlagen I en II, inhoudende een overzicht van de wetgevingsmaatregelen betreffende bijstand als bedoeld in art. 1 van het verdrag, resp. een opgave van door de verdragsluitende partijen gemaakte voorbeholden, zijn niet opgenomen.

Aan de vereisten van dit verdrag wordt door Nederland voldaan door toepassing van het hiervoren aangehalde artikel 84 van de Algemene Bijstandwet; zie ook de daarbij gegeven toelichting.

Wat bijlage II betreft kan worden vermeld dat van Nederlandse zijde geen voorbeholden zijn gemaakt.

Artikel 3

Het bewijs van de nationaliteit van de betrokken persoon wordt geleverd volgens de wettelijke voorschriften, welke in het land van herkomst van kracht zijn.

Toelichting: In het algemeen zal kunnen worden afgegaan op het document voor grensoverschrijding waarmede betrokkene toegang tot Nederland heeft.

Artikel 4

De kosten van bijstand aan een onderdaan van een der Verdragsluitende **Partijen** worden gedragen door de Verdragsluitende Partij, **die** de **bijstand** heeft verleend.

Artikel 5

De **Verdragsluitende** Partijen verbinden zich om, voorzover hun wetten en regelingen zulks **toelaten**, elkander bij te staan teneinde **zo** veel mogelijk verhaal van de volledige kosten van bijstand **te** verkrijgen op derden, die financiële verplichtingen hebben jegens de persoon die bijstand heeft genoten, of op personen, die verplicht zijn om bij te dragen in de kosten van levensonderhoud van de betrokken persoon.

TITEL II

Repatriëring

Artikel 6

- (a) Een Verdragsluitende **Partij**, op wier grondgebied een onderdaan van een andere Verdragsluitende Partij rechtmatig verblijft, repatriëert die onderdaan niet om de enkele reden, dat hij bijstand behoeft.
- (b) Niets in dit Verdrag doet afbreuk aan het recht tot verwijdering om andere redenen dan de enkele reden, genoemd in het **vorige** lid.

Toelichting: Het artikel ziet slechts op de gevallen waarin ontzegging van het recht op verder verblijf is gegrond op het niet of niet meer beschikken over voldoende middelen van bestaan. Lid (b) stelt uitdrukkelijk dat het verdrag de verwijding — om andere **redenen** niet onmogelijk maakt. Derhalve kan de vergunning tot verblijf van verdragsvreemdelingen wel worden ingetrokken op de **gronden**, in art. 12 van de vreemdelingenwet vermeld onder **a**, **c** of **d**.

Het artikel is algemeen **gesteld, in** overeenstemming met de oogmerken van het verdrag. Artikel 7 bepaalt

in welke gevallen de verplichting van art. 6 in haar algemeenheid niet geldt. Zie echter ook het in art. 7 onder (b) gestelde.

Artikel 7

(a) Niettegenstaande het bepaalde in artikel 6 (a) kan een Verdragsluitende Partij, op wier grondgebied een onderdaan van een andere Verdragsluitende Partij verblijft, die onderdaan repatriëren om de enkele reden, genoemd in artikel 6 (a), indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:

(i) de betrokken persoon heeft niet voortdurend gedurende ten minste vijf jaren verblijf gehouden op het grondgebied van die Verdragsluitende Partij ingeval hij dat grondgebied heeft betreden vóór het bereiken van de leeftijd van vijf en vijftig jaar, of gedurende ten minste tien jaren ingeval hij dat grondgebied heeft betreden na het bereiken van die leeftijd;

(ii) hij verkeert in een staat van gezondheid, die vervoer toelaat; en

(iii) hij heeft geen nauwe banden met het land waar hij verblijf houdt.

(b) De Verdragsluitende Partijen komen overeen slechts met de grootste gematigdheid over te gaan tot repatriëring, en dan nog slechts wanneer er geen bezwaar op grond van humanitaire overwegingen bestaat.

(c) In ^{* 1/3 *}dezelfde geest komen de Verdragsluitende Partijen overeen om in geval van repatriëring van een persoon, die bijstand geniet, faciliteiten te verlenen aan zijn echtgenoot en kinderen om hem te vergezellen.

Toelichting: Voor het aanvangstijdstip van het tijdvak van verblijf, zomede voor de **vraag**, of het verblijf rechtmatig is, zie de artt. 11 en 12 en de daarbij gegeven toelichting.

Indien de betrokkene **nog** geen vijf, resp. tien jaar, volgens de in het art. gemaakte onderscheiding, in Nederland heeft verbleven, behoeft het verdrag niet

- toepasselijk -

toepasselijk te worden beschouwd, indien ook aan de in lid (a) onder (ii) en (iii) gestelde voorwaarden is voldaan.

Indien evenwel de staat van gezondheid van de hierbedoelde vreemdeling in ernstige mate te wensen over laat, en eveneens indien betrokkene banden heeft met Nederland, zal de vraag, of het verblijf van de vreemdeling moet worden beëindigd, ter beoordeling moeten worden voorgelegd aan de Minister van Justitie, op de wijze als uiteengezet in hoofdstuk XXV van deel C van de Vreemdelingencirculaire.

Artikel 8

- (a) De Verdragsluitende Partij, die een onderdaan van een andere Verdragsluitende Partij repatrieert overeenkomstig het bepaalde in artikel 7, draagt de kosten van de repatriëring tot de grens van het grondgebied, waarheen die onderdaan wordt gerepatrieerd.
- (b) Iedere Verdragsluitende Partij verbindt zich elk harer onderdanen, gerepatrieerd overeenkomstig het bepaalde in artikel 7, op te nemen.
- (c) Iedere **Verdragsluitende** Partij verbindt zich de doorreis van personen, gerepatrieerd overeenkomstig artikel 7, over haar grondgebied te vergemakkelijken.

Artikel 9

Indien **het** land, waarvan de persoon, die bijstand heeft genoten, beweert een onderdaan te zijn, hem niet als zodanig erkent, worden de gronden voor deze afwijzing binnen dertig dagen of zo spoedig mogelijk nadien aan het land van verblijf medegedeeld.

Artikel 10

- (a) Wanneer tot repatriëring is besloten, worden **de diplomatieke** of consulaire autoriteiten van het land van herkomst (zo mogelijk drie weken van tevoren) verwittigd van het voornemen tot **repatriëring** van hun onderdaan.
- (b) De autoriteiten van het land van herkomst lichten de autoriteiten van het land of de landen van doorreis naar behoren in.

- (c) De plaatsen, waar dergelijke personen worden overgegeven, worden vastgesteld bij overeenkomsten tussen de bevoegde autoriteiten van het land van verblijf en van het land van herkomst.

TITEL III

Verblijf.

Artikel 11

- (a) Het verblijf van een vreemdeling op het grondgebied van een der Verdragsluitende Partijen wordt als rechtmatig in de zin van dit Verdrag beschouwd zolang te zijnen aanzien een verblijfs- of andere soortgelijke vergunning van kracht is, welke op grond van de wetten en regelingen van het betrokken land vereist is voor het verblijf in dat land. Verzuim om een dergelijke vergunning te doen verlenen brengt voor de betrokken persoon geen verval van het recht op bijstand **teweeg**, indien het **verzuim uitsluitend aan** zijn **aachteloosheid** te wijten is.
- (b) Rechtmatig verblijf wordt onrechtmatig op het oogenblik, waarop een bevel tot verwijdering tegen de betrokken persoon is uitgevaardigd, tenzij schorsing van de uitvoering wordt verleend.

Toelichting: Terwijl ingevolge art. 84 van de Algemene Bijstandwet **bijstand** kan worden verleend aan een vreemdeling die zich in Nederland bevindt, vereist het onderhavige verdrag van de vreemdeling dat hij rechtmatig verblijft.

In het algemeen zal de vreemdeling derhalve, om de **bescherming** van het verdrag te genieten, waaronder beperking van de mogelijkheid tot uitzetting, in het bezit moeten zijn van een vergunning tot verblijf.

Artikel 12

Behoudens bewijs van het tegendeel wordt het aanvangstijdstip van het tijdvak van verblijf, vermeld in artikel 7, vastgesteld aan de hand van bewijsmateriaal verkregen door officieel onderzoek of van de in Bijlage III vermelde **bewijsstukken** of van alle bewijsstukken,

die door de wetten en regelingen van het land worden erkend als bewijs van verblijf.

Toelichting: De bijlage III, bevattende een lijst van **bewijsstuk-**ken, erkend als bewijs voor verblijf en bedoeld in artikel 12 van **het verdrag**, is niet opgenomen. Voor Nederland gelden als zodanig de vergunning tot verblijf alsmede een bewijs van inschrijving in het bevolkingsregister.

Artikel 13

- (a) De voortduring van het verblijf kan worden **bewezen** door overlegging van elk in het land van verblijf aanvaardbaar bewijsstuk, zoals een bewijs van beroepswerkzaamheden of overlegging van huurkwitanties.
- (b) (i) **Het** verblijf wordt als voortdurend beschouwd ondanks tijdvakken van **afwezigheid** van minder dan drie maanden, mits de afwezigheid niet wordt veroorzaakt door repatriëring of verwijdering.
- (ii) Tijdvakken van afwezigheid van zes maanden of langer worden beschouwd de voortduring van het verblijf te onderbreken.
- (iii) Teneinde te bepalen of een tijdvak van afwezigheid van meer dan drie en **minder** dan zes maanden de voortduring van het verblijf onderbreekt, **wordt rekening** gehouden met het voornemen van de betrokken persoon om naar het land van verblijf terug te keren en met de mate, Waarin hij de banden met dat **land** heeft aangehouden gedurende het tijdvak zijner afwezigheid.
- (iv) Het **dienst** doen op schepen, geregistreerd in het land van verblijf, wordt niet geacht de voortduring van het verblijf te onderbreken. Het dienst doen op andere schepen wordt behandeld in overeenstemming met de bepalingen van de **alinea's** (i) tot en met (iii) hierboven.

Artikel 14

Het tijdvak, gedurende hetwelk de betrokken persoon bijstand heeft genoten uit publieke fondsen ingevolge wettelijke **maatregelen**, genoemd in Bijlage I, blijft bij de berekening van de duur

- van -

C 9-21

van het verblijf buiten beschouwing, behalve ingeval van **mediache** behandeling voor acute ziekten of medische behandeling van korte duur.

Toelichting: Vorige perioden waarin bijstand **werd** genoten tellen bij de berekening van de verblijfsduur niet mee.

D. Overeenkomst, op 7 maart 1911 te Oslo gesloten tussen Nederland en Noorwegen, betreffende de aan schipbreukelingen te verlenen onderstand (bekend gemaakt bij K.B. van 31 mei 1911 Stb. 139).

Aangezien de Regeering van Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en de Regeering van Zijne Majesteit den Koning van Noorwegen een regeling wenschen te maken ten aanzien van den onderstand in zekere gevallen aan hulpbehoevende zeelieden van de respectieve landen te verstrekken, zoo zijn de ondergeteekenden, hiertoe behoorlijk gemachtigd, het volgende overeengekomen:

Wanneer een zeeman van een der contracteerende Staten, na gediend te hebben aan boord van een schip, behoorend tot den anderen Staat, ten gevolge van schipbreuk of om andere redenen zonder middelen van bestaan achtergoblevens is in een derde land, in de koloniën van dat land, of op het grondgebied of in de koloniën van den Staat, welks vlag het schip voert, zal de Regeering van dien laatsten Staat gehouden zijn dien zeeman onderstand te verlenen, totdat hij wederom aangemonsterd wordt, eene andere betrekking vindt of tot aan zijne aankomst in zijn eigen land of tot zijn dood.

Het is echter verstaan dat de zeeman, die zich in den toestand bevindt, in de vorige paragraaf bedoeld, van de eerst voorkomende gelegenheid gebruik zal moeten maken om zich tegenover de bevoegde overheden van den Staat, die geroepen is hem onderstand te verlenen, te verantwoorden wegens zijne behoefte omstandigheden en de oorzaken, die daartoe geleid hebben. Hij zal bovendien moeten bewijzen, dat zijn behoefte toestand het natuurlijk gevolg is van het verlaten van het schip. Bij gebreke van dien zal de zeeman zijn recht op onderstand verliezen.

Hij zal dit recht eveneens verliezen in geval van desertie of wanneer hij van boord is gezonden wegens het plegen van een misdrijf of een misdrijf, of het schip verlaten heeft tengevolge van ongeschiktheid voor den dienst, veroorzaakt door ziekte of verwonding, te wijten aan eigen schuld.

In den onderstand zijn begrepen het onderhoud, de kleeding, de geneeskundige behandeling, de geneesmiddelen, de reiskosten en in geval van overlijden, de begrafenis-kosten.

Deze regeling zal in werking treden van af den datum der uitwisseling van de akten van bekrachtiging, en van kracht blijven totdat een der beide contracteerende Partijen, één jaar tevoren haar voornemen om er de gevolgen van te doen ophouden, zal hebben kenbaar gemaakt.

1911

1912